بیانات در دیدار مسؤولان و کارگزاران نظام، به مناسبت عید سعید فطر - 4 /فروردین/ 1372

بسم‌الله‌الرّحمن‌الرّحیم

بنده هم این عید سعید و این روز بزرگ را به همه‌ی مسلمانان در سراسر عالم وبه ملت عزیز ایران و به شما برادران و حضّار محترم و مسؤولین کشور، صمیمانه تبریك عرض می‌كنم. امیدواریم كه خداوند این عیدفطر را بر ملت ما و بر ملتهای دیگر، مبارك كند. آن چیزی كه مهمتر از هر چیز دیگر است و در همه‌ی حالات باید به آن توجّه داشت مخصوصاً مثل امروزی كه بعد از ماه مبارك رمضان و روز عید فطر است این است كه مایه و اساس اصلی در حركت هر ملت و موفّقیت او، این است كه پایه‌های فكری و اعتقادی و روحی را ترمیم و استوار كند.

اسلام به ما یاد می‌دهد كه برای پیشرفت در دستیابی به هدفهای دنیا و آخرت، باید تحوّلی در درون انسان به وجود آید. تا آن تحوّل در درون یك جامعه و در جوامع اسلامی به‌طور خاص ایجاد نشود و تا وقتی كه دلها با خدا آشنا نگردد و راه خدا به‌عنوان برترین راه و صراط مستقیم مورد توجّه و تبعیّت قرار نگیرد، مشكلات جوامع اسلامی حل نخواهد شد. ماه رمضان، كه یك ذخیره و عطیّه و هدیه‌ی الهی است و در اختیار مردم مسلمان است، در درون خود ارمغانهای ارزشمندی را در همین جهت برای ما دارد. از طرفی، روزه‌ی ماه رمضان كه یك تمرین و ریاضت است، وسیله‌ای است برای تسلّطِ بر نفس ؛ كه بدون تسلّط بر نفس و در دست گرفتن زمام هوسها و هواها و شهوات، هیچ كاربزرگی را نمی‌شود با موفقیّت انجام داد. ماه رمضان با سرمایه‌ی روزه‌ای كه دارد یك تمرین علمی ارزشمند در این جهت است. به فضل الهی، پیروان مكتب اهل‌بیت علیهم‌السّلام از ادعیّه‌ای كه در ماه رمضان از آن بزرگواران مأثور است، با آن دلهای روشن و آگاه از مناجاتها و دعاها و راز و نیاز با خدای متعال در شبها و روزها و سحرهای این ماه مبارك، برخوردار بوده‌اند. كسی كه با زمزمه‌ی امام سجاد علیه‌الصّلاةوالسّلام آشنا باشد، خوب می‌فهمد كه علّت انقطاع ما از راه خدا، علّت دوری ما از معنویّات، علّت محرومیت ما و امثال ما از دست یافتن به آن مقامات معنوی و ملكوتی، گرفتاریهایی است كه در اثر پیروی از شهوات و اطاعت از نفس امّاره، دچار آن می‌شویم.

در دعای ابی‌حمزه، امام سجّاد علیه‌الصّلاةوالسّلام عرض می‌كند: «فرّق بینی و بین ذنبی المانع عن لزوم طاعتك (1).» یعنی ای پروردگار من! بین من و گناهی كه نمی‌گذارد ملازم با اطاعت تو باشم، جدایی بینداز. پس معلوم می‌شود كه گناهان كه اساس در معنای گناه، همین چیزهایی است كه انسان به تبع شهوات و نفسانیّات خود، به آنها دست می‌زند و مرتكب می‌شود نمی‌گذارند كه انسان پرواز كند و اوج بگیرد.

ما در این ماه رمضان، بارها و بارها عرض كردیم كه «اللّهم غیّرسوء حالنا بحسن حالك». از خدای متعال خواستیم كه بدحالیِ ما را به بركت و لطف خودش، به حالی نیكو تغییر دهد. اگر این بشود، به فضل الهی، همه‌ی مشكلات حل خواهد شد. بخصوص هر یك از ما كه بار مسؤولیتی را در سطح كشور بر دوش گرفته‌ایم چه مسؤولیتهای كوچك و چه مسؤولیتهای بزرگ به همان اندازه، بیشتر به این تغییر حالت احتیاج داریم و بیشتر باید از سوءحالِ خودمان بنالیم. بنده خودم را عرض می‌كنم كه بیش از شما به این معنا ابتلا و به این تغییر احتیاج دارم. این، در یك كشور و در یك ملت، كلید حركت و تحوّل است. «انّ اللّه لایغیّر ما بقوم حتّی یغیّروا ما بانفسهم. (2)» آنچه كه در انفس آنهاست، در خودهای آنهاست، در جانهای آنهاست، باید تحوّل پیدا كند تا امور زندگی متحوّل شود.

امروز در دنیای اسلام، مشاهده می‌کنید که مسلمانها در یکی از بدترین وضعیتهای خودشان به سر می‌برند. شاید در طول تاریخ، کمتر زمانی را بشود پیدا کرد و نشان داد که مسلمین از لحاظ سیاسی و بین‌المللی، مجموعاً در وضعیتی شبیه وضعیت امروز قرار داشته باشند. با این‌که جمعیت زیاد است، امکانات زیاد است، ثروت طبیعی و انسانی زیاد است ؛ وضعیت جغرافیایی ممتاز است، امکان برای این‌که مسلمین سیادت پیدا کنند هست، ولی مع‌الأسف، وقتی نگاه می‌کنید، می‌بینید که مسلمانها مبتلایند ؛ مسلمانها تسلیم دشمنان دینند. یعنی یا به طوع و رغبت تسلیم شده‌اند، یا آنها را به زور و عُنف زیر مهمیز قدرتهای بیگانه قرار داده‌اند. امروز، وضعیت متشتّتِ مسلمین، یکی از مصیبتهاست.

بنده ساعتی قبل، مصائب دنیای اسلام را می‌شمردم: خونریزیها را، قضایای فلسطین را، قضایای بوسنی را، قضایای افغانستان را، قضایای کشمیر را، قضایای تاجیکستان را، قضایای هند را، قضایای بعضی کشورهای دیگر را. اینها همه، مصائب جهان اسلام است. اما بزرگترین این مصائب را که شاید بشود مادر این مصائب دانست، تشتّت و تفرّق مسلمین و غفلت و دوری‌شان از امّت بزرگ اسلامی است. این را باید اصلاح کرد. در این، باید تحوّلی ایجاد کرد. اگر مسلمانها متّحد شوند، اگر بیدار شوند، اگر متوجّه‌ی قدرت خود شوند، اگر باور کنند که وضعیت فعلی قابل تغییر است و می‌شود بر سرنوشت خود مسلّط شد و اگر ببینند که چگونه بعضی از ملتها مثل ملت بزرگ ایران توانستند بر سرنوشت خودشان مسلّط شوند و تحت تأثیر قدرتها قرار نگیرند، مطمئناً مصائب دنیای اسلام هم تمام خواهد شد. امروز، اساس قضیه این است.

ما این دعوت عامِ امام بزرگوار را فراموش نمی‌کنیم که دائماً مسلمانها را به اتّحاد و یگانگی فرا می‌خواندند. منظور ما از اتّحاد، آن‌چیزی که بعضی از کشورها دنبال می‌کنند و هرگز هم به نتیجه نمی‌رسند، نیست. ما نمی‌گوییم «بیایید اتّحاد سیاسی به وجود بیاوریم ؛ اتّحاد مالی به وجود بیاوریم ؛ دو کشور را یك کشور کنیم ؛ دو دولت را یك دولت کنیم.» اینها حرفهایی است که همیشه گفته‌اند و هرگز هم نشده است. منظور ما از اتّحاد، تفاهم است ؛ تفاهم بین دولتها ؛ تفاهم بین کشورها ؛ همکاری بین اعضای امّت اسلامی و دولتهای اسلامی ؛ همدلی آنها با یکدیگر و تحت تأثیر اغراض دشمنان قرار نگرفتن. این منطقه‌ی حسّاس خلیج فارس ؛ منطقه‌ی حسّاس خاور میانه ؛ کلّ منطقه‌ی اسلامی که منطقه‌ی بسیار حسّاسی در جغرافیای عالم و جغرافیای سیاسی عالم است باید با یکدیگر تفاهم کنند ؛ با هم باشند و همدل باشند.

جمهوری اسلامی ایران آماده است که با همه‌ی کشورهای مسلمان، دست دوستی و برادری بدهد و در راه‌حل مسائل دنیای اسلام با آنها تفاهم کند. باید همه، مسائل جهان اسلام را بفهمند و همه بدانند که استکبار و مستکبرین، به فکر مردم مسلمان نخواهند افتاد. باید ببینید که در گوشه و کنار دنیا، با مسلمانها چه می‌کنند. خون مسلمانها را می‌ریزند ؛ روزگار آنها را خونین و تلخ و سیاه می‌کنند ؛ نوامیس آنها را مورد تعرّض قرار می‌دهند ؛ خانه‌ی آنها را می‌گیرند و قدرتهای بزرگ هم، یا بی‌اعتنا تماشا می‌کنند و یا این‌که به متجاوز کمك می‌کنند. تاکنون شِقّ سومی وجود نداشته است. آن فلسطین است که چهل و چند سال است دچار این حادثه است. حالا هم بوسنی شروع شده است. بقیه‌ی کشورهای اسلامی و بعضی از مناطق تازه‌استقلال یافته هم، همین وضعیت را دارند. من عرض کنم، دولتهای اسلامی، امروز این فرصت را دارند که در جهت خواست ملتهایشان و مصالح امّت اسلامی حرکت کنند. اگر آنها حرکت نکنند، دیری نخواهد گذشت که ملتها ؛ خودشان دست به‌کار خواهند شد و تصمیم خواهند گرفت. ملتها بیدار شده‌اند و امّت بزرگ اسلامی، این رفتاری راکه امروز با مسلمانها انجام می‌گیرد، برای زمانی طولانی تحمّل

نخواهد کرد.

امیدواریم خداوند متعال این عید را بر همه‌ی مسلمین مبارك کند ؛ راه را برای رسیدن به اهداف و مقاصد اسلامی باز کند ؛ قلب مقدّس ولیّ‌عصر ارواحنافداه را از ما شاد کند و ما را مشمول ادعیه‌ی زاکیّه‌ی آن بزرگوار قرار دهد و اهداف و آرمانهای مقدّس امام راحل بزرگوارمان رضوان‌الله‌علیه را ان‌شاءالله تماماً، تحقق بخشد.

والسّلام علیکم و رحمةالله و برکاته

---

1) مفاتیح الجنان: دعای ابوحمزه ثمالی
2) رعد: 11